

Park Mużakowski powstał przy odziedziczonej przez Pücklera rezydencji, której początki sięgają XIV w

Na przestrzeni lat zmieniali się właściciele i główni architekci parku. Jednym z najwybitniejszych planistów tamtych czasów był Eduard Petzold, autor kilkudziesięciu założeń krajobrazowych w Niemczech, Polsce i Holandii. Petzold dokonał uzupełnień i korekt kompozycji, kontynuując ideę Pücklera. Zgodnie z pierwotnym zamierzeniem powstał zielony pierścień otaczający miasto. Nowym elementem parku było założone przez niego rozległe arboretum - jedna z największych kolekcji roślin drzewiastych w Europie.

Ustanowiona po wojnie polsko-niemiecka granica państwowa na Nysie Łużyckiej podzieliła park na dwie części. Przejście frontu pod koniec II wojny światowej spowodowało w parku znaczne zniszczenia. Mimo tego park zachował swoją podstawową wartość - czytelną wielkoprzestrzenną kompozycję.

{nomultithumb}{[gallery](#)}artykuly/zaryshistoriiparku{/[gallery](#)}